

The laws of self defense
Tchumin vol 10 Rav Yaakov Ariel

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף עב עמוד א

והתורה אמרה: אם בא להורגך - השכם להורגו.

רמב"ם הלכות רוצח ושמירת הנפש פרק א

הלכה י

אחד הרודף אחר חבירו להרגו או רודף אחר נערה מאורסה לאונסה, שנ' כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה, והרי הוא אומר +דברים כ"ב כ"א - כ"ז+ צעקה הנערה המאורסה ואין מושיע לה, הא יש לה מושיע מושיעה בכל דבר שיכול להושיעה ואפילו בהריגת הרודף.

רמב"ם הלכות רוצח ושמירת הנפש פרק א

הלכה יג

כל היכול להציל באבר מאיבריו ולא טרח בכך אלא הציל בנפשו של רודף והרגו הרי זה שופך דמים וחייב מיתה אבל אין בית דין ממיתין אותו.

טור חושן משפט הלכות חובל בחבירו סימן תכה

וכתב הרמב"ם היה יכול להצילו באחד מאבריו ולא עשה אלא הרגו ה"ז שופך דם וחייב מיתה אבל אין ב"ד ממיתין אותו ואיני יודע כיון שחייב מיתה למה אין ב"ד ממיתין אותו:

כסף משנה הלכות רוצח ושמירת הנפש פרק א הלכה יג

ומשמע לרבינו דאי אפשר לומר שב"ד ממיתין אותו שמאחר שלא נתכוון אלא להציל לא שייך ביה התראה ולא נקט ר' יונתן בן שאול נהרג עליו אלא לומר שהוא חייב מיתה לשמים:

רדב"ז הלכות מלכים פרק ט הלכה ד

וזו אינה קושיא כלל דכיון שהוא רודף הפקיר עצמו למיתה שהרי יודע הוא שהנרדף יעמוד על נפשו ומ"מ כיון שהיה יכול להצילו באחד מאיבריו של רודף ולא עשה כן חייב הוא לשמים כאילו הורג את הנפש:

רב יעקב אריאל שם

אין אפשרות מעשית להעריך, אם אכן אפשר היה להסתפק בפגיעה באחד מאבריו או שהיה הכרח להורגו. לדקויות כאלה אין ביכולתו של בשר ודם להיכנס. רק הקב"ה יכול לדון כאן דין אמת.

ר עקיבא איגר כתובות לג.

כיון שהנרדף רשאי להרוג את הרודף נמצא שהרודף אינו חסוי מפני הריגתו לפחות מצד הנרדף ומכיון שהותר דמו לאחד הוא בר מיתה וגם אם אחר הרגו פטור הוא מדיני אדם.

Disproportionate Response

ים של שלמה מסכת בבא קמא פרק ג סימן כו

דפשיטא מה שחבל בו יותר מן הראוי. כגון אחר שנשמט כבר המוכה ממנו, שהציל את עצמו. מחמת שכבר הכה אותו. וחוזר עוד המוכה וחבל בו יותר ממה שצריך להציל את עצמו. אעפ"י שאין בו דין רשע, דהוי קצת אונס, דאין אדם נתפס על צערו,

ויצרו אגברי. ועוד, דאדרבא הראשון הרשיע והתחיל, ונעשה רשע, מ"מ מדין תשלומים לא מפטר השני, ואף בצער ורפוי ושבת מחייבים, אף דלא מרבינן לגבייהו אונס כרצון אלא גבי נזק, מ"מ אין זה אונס לפוטרו מתשלומין, דסוף סוף בדעת ובכונה הוא דאזקיה, אבל אם הכה הראשון המתחיל בשני מכת לחי. וזה חזר והכה אותו והפציע ראשו. אין נ"ל שישלם לו המותר. וכה"ג שפיר אמרינן כל המשנה כו' אפילו גבי אדם. אף ששינה בו יותר. דמי יכול לשער להציל עצמו בקו המידה, למשול ברוחו, לצמצם כחוט השערה, שלא יוסיף, וגם היה מתיירא שלא יחזור עליו להכותו עוד. ואינו דומה למי שיכול להציל באחד מאיבריו, דבודאי לענין מיתה אמרינן כה"ג, שהיה לו לדקדק שלא להמיתו כלל. ולכן אפילו אם חזר השני והכה למתחיל הראשון ומת, אפי' במכה אחת, מכל מקום חייב מיתה. דלא היה להכותו במכת נפש. אבל בחבלות ונזקין אין לו לשער ולדקדק כ"כ.

War time and peace time

שמואל ב פרק כב פסוק לח

אָרְדָּפָה אִיבִי וְאַשְׁמִידֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד כְּלוֹתֵם:

שופטים פרק ה, כד-כה

(כד) תִּבְרַךְ מִנְּשִׁים יַעַל אֶשֶׁת חֲבֵר הַקִּינִי מִנְּשִׁים בְּאֵהָל תִּבְרַךְ:

Some conclusions

- One is allowed and obligated to defend oneself or someone else from an attacker
- Ideally, when possible, the response should not be to kill the attacker rather to stop the attack with as little injury as possible.
- Once the attack has concluded either because the attacker ran away or was injured it is forbidden to harm them. Only the beit din has the authority to punish.
- A private citizen may chase after an attacker to arrest them and bring them to justice. They can injure the attacker for this purpose but not kill them.
- If the attacker was killed: In a case where the killing was intentional (meizid) than the crime must be adjudicated (though not as murder) but if the death was not intentional than it shouldn't be considered a crime.
- In a time of war there is room to permit killing an attacker even after they have run away in order to stop them from perpetrating another attack.
- The determination of war is one that is made by the authorities and the individual must presume that the authorities are acting in the best interest of the general public. For that reason one must not act alone against the policy of the government.
- If the government is doing its duty to ensure that law and order and protected an individual or group of individuals is not allowed to assume the responsibility to punish rather only to protect.